

внесення відповідних змін до Податкового кодексу України за допомогою низки ключових реформ, які повинні забезпечити стале економічне зростання та сприяти створенню сприятливих умов для розвитку бізнесу в Україні.

У результаті проведеного аналізу визначено, що в Україні протягом останніх кількох років знизилися показники обсягів іноземних інвестицій в країну, адже існують як політичні, так і економічні проблеми, які потребують уваги. Тому можна навести такі шляхи підвищення залучення інвесторів та сприяння покращення інвестиційної діяльності: проведення в Україні та за кордоном заходів з метою ознайомлення з інвестиційними можливостями України; презентація за кордоном галузей та їх можливостей, що потребують інвестицій за кордоном; формування сприятливого інвестиційного іміджу країни через організацію та участь в міжнародних виставках, ярмарках, інвестиційних проєктах, публікації в міжнародних друкованих виданнях відповідного профілю; сприяння розвитку ефективної банківської системи, орієнтованої на кредитування реального сектора економіки; покращення інформаційного забезпечення іноземних інвесторів про потенційні можливості інвестування в країні; підтримка малого підприємництва, оскільки малий та середній бізнес дозволяють використовувати інвестиційний потенціал територій, створювати конкурентне ринкове середовище та швидко реагувати на споживчі потреби і кон'юнктуру ринку.

Н.О. Подлужна, канд. екон. наук, доц (ДВНЗ «ДонНТУ», Покровськ)

ВИЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО ВПЛИВУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ ПОБУДОВИ ЕКОНОМІКИ ЗНАТЬ

Прискорення процесів соціально-економічного зростання національної економіки, наповнення інноваційністю діяльності усіх суб'єктів господарювання та на цій основі покращення якості життя населення може відбуватися в умовах побудови економіки знань (далі – ЕЗ) в країні. Розуміння природи знаннево-інтелектуальних джерел й технологій багатовекторного розвитку та конкурентоспроможності, які базуються на активізації процесів генерації знань та ідей, виробництві й використанні нових технологій, бажання підтримувати та інвестувати в усі можливі заходи щодо сприяння їх інтенсивності буде

виступати гарантом поступових комплексних змін на макро- та мікроекономічному, регіональному та індивідуальному рівнях.

Основними інститутами людського суспільства є освіта, наука та функціонування різних суб'єктів господарювання, установ та організацій. Саме від ефективності діяльності цих інститутів, їх взаємодії залежить швидкість проникнення ЕЗ в усі сфери управління. Кожен з визначених видів інститутів має свою неповторність та особливості впливу на прогресивність розвитку країни, але тільки їх сольватація в економічному просторі й своєчасне сучасне переформатування забезпечує знаннєві та розумові прориви у суспільстві, інтенсивне зростання ступеня інноваційності та конкурентоспроможності на національному та регіональному рівнях, а разом з цим підвищення рівня життя населення.

Освіта є фундаментом для отримання знань та навичок, формування світогляду молоді та його коректування для більш дорослого покоління. Вона стає необхідною умовою та субстанцією для науки та функціонування різних суб'єктів господарювання, установ та організацій. Випускники загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладів складають поточну пропозицію на ринку праці та згодні конкурувати на ньому з запасом отриманих знань. Для науки освіта формує початковий запас знань майбутнього персоналу, але ж наука також сприяє оновленню освітніх орієнтирів та нагромадженню нових знань у зв'язку з науково-технічним прогресом. Освіта реалізується не тільки навчальними закладами, а ще й самими підприємствами, самою людиною у вигляді самоосвіти та отримання неявних знань на практиці, організаціями, які пропонують додаткові навчальні програми.

Суб'єкти господарювання, різні організації та установи виступають основними учасниками створення процесів ЕЗ, формують валовий внутрішній продукт в країні та є прямими споживачами інститутів освіти та науки. Якщо вони гальмують процеси використання та впровадження освітніх та наукових механізмів у своєї діяльності, то процес становлення ЕЗ буде надовго затримуватися у регіонах та у країні. Вони обумовлюють та диктують вимоги для підготовки майбутніх випускників навчальних закладів, визначають ті знання, які повинні користуватися на ринку праці. Суб'єкти господарювання ставлять задачі для наукових установ з метою вирішення виробничих та управлінських проблем.

Отже обрані інститути суспільства, стан яких характеризує можливості регіонального та державного розповсюдження ЕЗ, – освіта, наука та суб'єкти господарювання – тісно взаємодіють між собою. Вони створюють кластери, які вирішують споріднені задачі, та

синергетичний ефект від їх об'єднання буде сприяти більш швидкому становленню ЕЗ.

Але ж для того, щоб відповідати сучасним вимогам ринку та сприяти поступовому формуванню ЕЗ у країні необхідно, щоб перелічені інститути активно використовували інформаційно-комунікаційні технології (далі – ІКТ) та впроваджували інновації. Тобто для інформаційної бази оцінки стану формування ЕЗ у країні та регіонах треба включати характеристики щодо інноваційності процесів та ступеню впровадження ІКТ в діяльність освіти, науки та суб'єктів господарювання. ІКТ дозволяють досліджуваним інститутам генерувати та розповсюджувати інформацію прискореними темпами через нові технології та можливості, які відкриваються на їх основі. Це нові дистанційні методи освіти, створення сайтів різного ступеня інформативності та порталів знань, методи передачі інформації тощо. Тому, важливими стають характеристики використання ІКТ досліджуваними інститутами для інформаційного забезпечення процесу формування ЕЗ в країні та регіонах.

Поширення процесів прийняття інноваційності, розробки інноваційних заходів, товарів, послуг, підходів та рішень прискорюють становлення ЕЗ. Тобто для інформаційного забезпечення важливо враховувати, яким чином відбувається процес інноваційних змін в освіті та науці, діяльності суб'єктів господарювання, установ й організацій. Створення інноваційних характеристик в діяльності обраних інститутів передбачає генерацію нових знань, ідей, поглядів, технологій, що є необхідним виміром ступеню поширення та прийняття ЕЗ в суспільстві.

І.І. Помінова, канд. екон. наук, доц. *(ХДУХТ, Харків)*

ТЕНДЕНЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ В ЗНАНСВІЙ ЕКОНОМЦІ

Посилення процесів глобалізації та інформатизації збільшило ризики, пов'язані з розвитком інтелектуальних ресурсів через посилення взаємозалежності та взаємопроникнення економік. У таких умовах забезпечити оптимальне формування та використання інтелектуального капіталу здатні тільки ті країни, у яких створені умови для всього процесу інтелектуального відтворення.

Аналіз руху потоків інтелектуального капіталу між країнами дозволяє виокремити господарські системи, у яких відсутні умови для формування інтелектуального капіталу (наприклад, більшість африканських країн) й інші країни, де відбувається його формування.